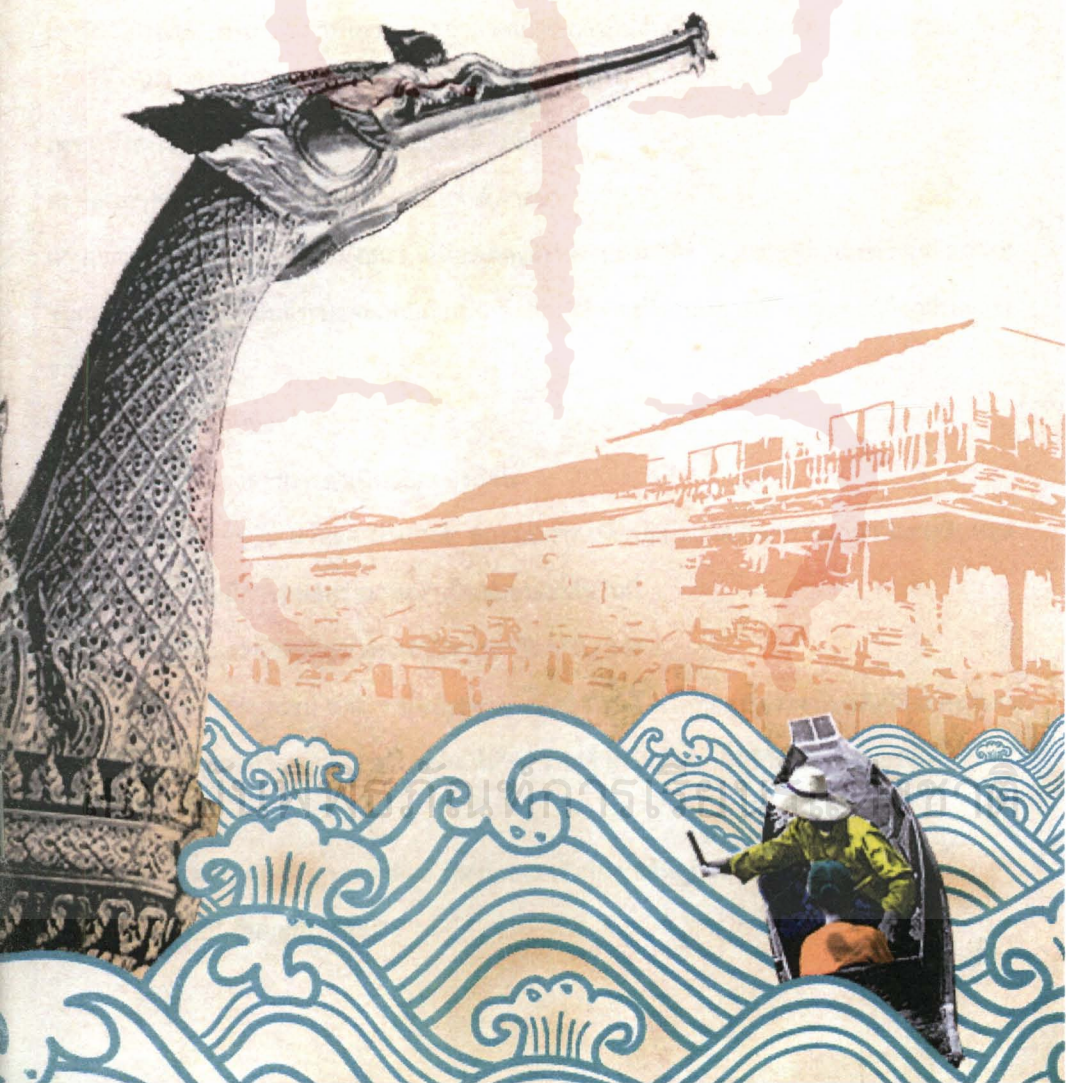

พิพิธพาเพลิน

ตอน ล่องเรือ เลาะคลอง ท่องชุมชน

วันที่ 22 28 และ 29 พฤศจิกายน 2552

พิพิธาเพลิน

ตอน ล่องเรือ เลาะคลอง ท่องชุมชน

ทำไมเราจึงล่องเรือ?

เพราะในอดีตชีวิตผู้คนผูกพันกับ “น้ำ” เราตั้งรกรากบ้านเรือนริมสายน้ำจนเกิดเป็นชุมชน

ปัจจุบันความเร่งรีบของชีวิตทำให้บางครั้งเราหลงลืมความเรียบง่ายของอดีตไป

เราจึง “ล่องเรือ” เพื่อย้อนภาพเก่าๆ บรรยากาศเก่าๆ กลับไปสู่สัมผัสความเรียบง่าย เย็นสบายนั้นอีกครั้ง

ทำไมต้องไปฝั่งธน?

เพราะฝั่งธนฯ สะท้อนภาพความผูกพันของผู้คนกับสายน้ำ

สะท้อนภาพการอยู่ร่วมของผู้คนหลากเชื้อชาติศาสนา

ผ่านเวลานับร้อยปี ชุมชนแถบฝั่งธนฯ ได้สืบทอดและหลอมรวมวิถีชีวิต ความคิด และความเชื่อต่างๆ

จนกลั่นออกมาเป็นวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ ที่สะท้อนถึงภาพชีวิต สะท้อนถึงภูมิปัญญาของผู้คนในอดีต

ชุมชนให้อะไร?

สถานที่บอกเล่าเรื่องราวการดำเนินชีวิตของผู้คน

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผ่านยุค ผ่านสมัย ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลง ได้รับการขัดเกลา มีการสืบทอด

มีการคัดแยก และมีการหลอมรวมจนมาเป็นชุมชนเช่นในวันนี้

จะมีซึกก็คนที่รู้ถึงความสำคัญทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน?

ปัจจุบันร่องรอย อารยธรรม ต่าง ๆ นั้นยังคงอยู่ คอยบอกเล่า ถ่ายทอดเรื่องราวในอดีตให้แก่คนรุ่นหลัง

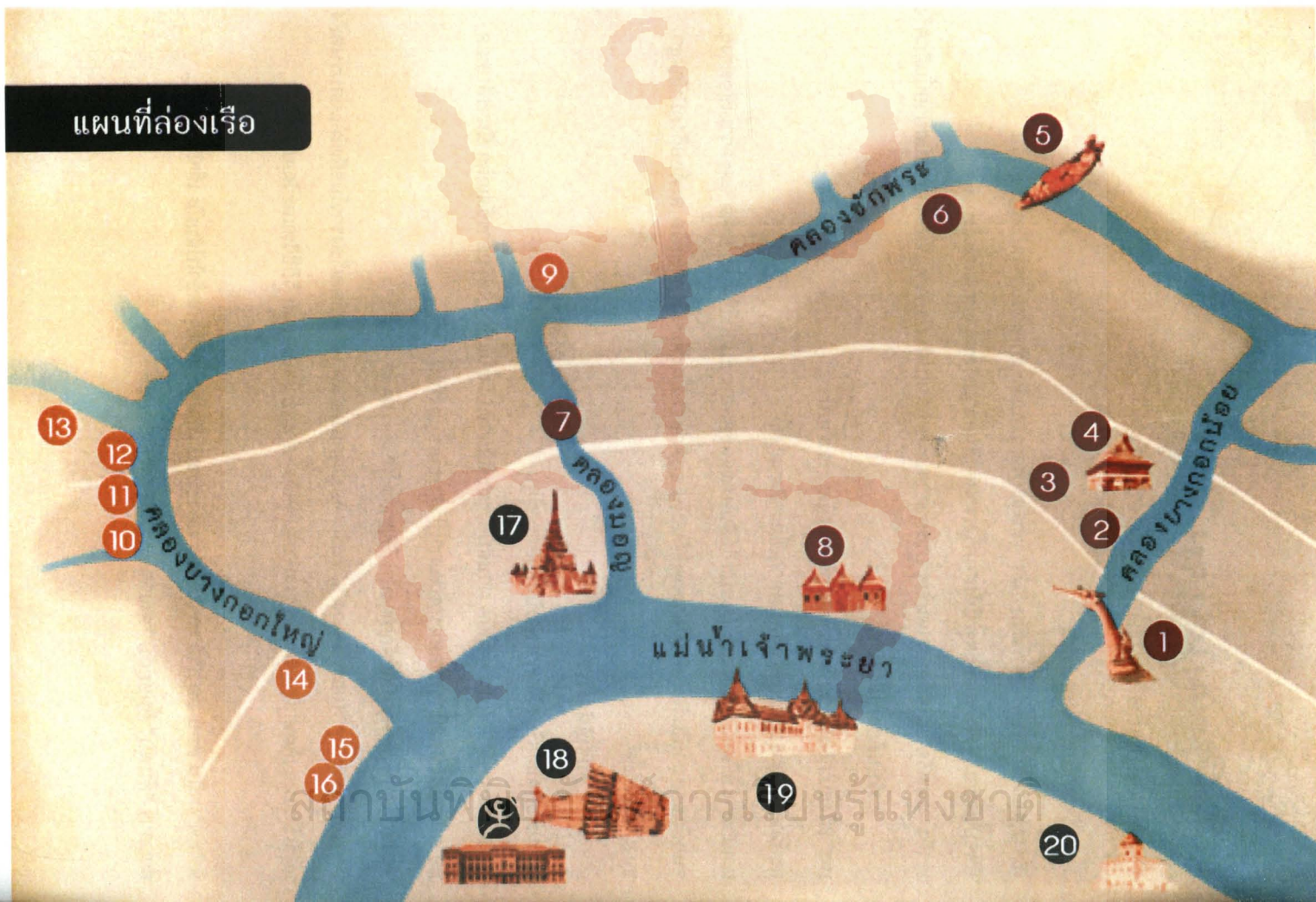
ได้ใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ ช่วยกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในสังคม วิถีชีวิตและวัฒนธรรม

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

พิพิธาเพลิน ตอน ล่องเรือ เลาะคลอง ท่องชุมชน เปิดโอกาสให้คุณเข้าไปสัมผัส เข้าไปค้นหา...

ส่วนการ “ค้นพบ” ขึ้นอยู่กับ “คุณ”

แผนที่ล่องเรือ

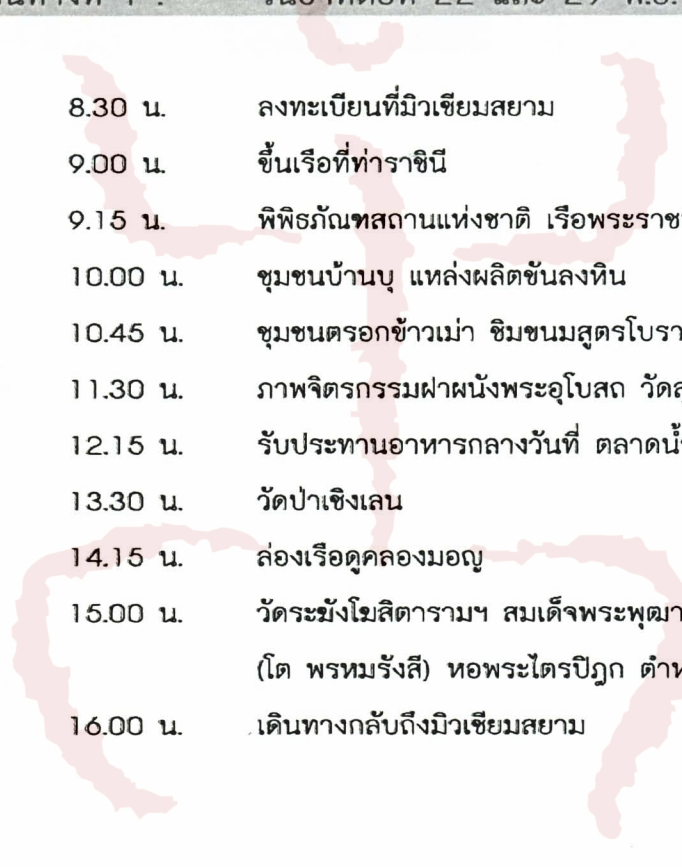

เส้นทางที่ 1	เส้นทางที่ 2	สถานที่อื่นๆ ที่น่าสนใจ
v - พิพิธภัณฑฯ เรือพระราชพิธี - ชุมชนบ้านบุ - ชุมชนตรอกข้าวเม่า - วัดสุวรรณารามฯ - ตลาดน้ำตลิ่งชัน - วัดป่าเชิงเลน - คลองมอญ - วัดระฆังโฆสิตารามฯ	- บ้านศิลปิน - วัดอินทารามวรวิหาร - วัดจันทารามวรวิหาร - วัดราชคฤห์วรวิหาร - ตลาดพลู - มัสยิดบางหลวง - ศาลเจ้าเกียนอันเกง - โบสถ์ช่างตาครุส	- วัดอรุณราชวราราม - วัดพระเชตุพนฯ (วัดโพธิ์) - พระบรมมหาราชวัง - ป้อมพระสุเมรุ - มิวเซียมสยาม

สถาบันพิพิธภัณฑฯ การเรียนรู้แห่งชาติ

กำหนดการ

เส้นทางที่ 1 : วันอาทิตย์ที่ 22 และ 29 พ.ย. 2552

-
- 8.30 น. ลงทะเบียนที่มิวเซียมสยาม
 - 9.00 น. ขึ้นเรือที่ท่าราชินี
 - 9.15 น. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เรือพระราชพิธี
 - 10.00 น. ชุมชนบ้านบุ แหล่งผลิตชั้นลงหิน
 - 10.45 น. ชุมชนตรอกข้าวเม่า ชิมขนมสูตรโบราณ
 - 11.30 น. ภาพจิตรกรรมฝาผนังพระอุโบสถ วัดสุรรณารามฯ
 - 12.15 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่ ตลาดน้ำตลิ่งชัน
 - 13.30 น. วัดป่าเชิงเลน
 - 14.15 น. ล่องเรือคูคลองมอญ
 - 15.00 น. วัดระฆังโฆสิตารามฯ สมเด็จพระพุฒาจารย์
(โต พรหมรังสี) หอพระไตรปิฎก ดำหนักจันทร์
 - 16.00 น. เดินทางกลับถึงมิวเซียมสยาม

สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้แห่งชาติ

เส้นทางที่ 2 : วันเสาร์ที่ 28 พ.ย. 2552

- 8.30 น. ลงทะเบียนที่มิวเซียมสยาม
- 9.00 น. ขึ้นเรือที่ท่าราชินี ล่องเรือชมคลองมอญ
- 9.30 น. บ้านศิลปิน คลองบางหลวง
- 10.30 น. วัดอินทารามวรวิหาร
วัดเก่าที่เต็มไปด้วยเรื่องราวของพระเจ้าตากฯ
- 11.00 น. วัดจันทารามวรวิหาร และชุมชนร้านขายยาโบราณ
- 11.30 น. วัดราชคฤห์วรวิหาร สนุปรบรจู้รัฐพระยาพิชัยดาบหัก
- 12.15 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่ ตลาดพลู
- 13.30 น. มัสยิดบางหลวง หรือ กะดีขาว
อาคารมัสยิดทรงไทยสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์
- 14.00 น. ชุมชนกุฎีจีน ชุมชนหลากหลายเชื้อชาติศาสนา
และศาลเจ้าเกียนอันเกง
- 14.30 น. โบสถ์ข้างดาครุส โบสถ์ฝรั่งในชุมชนจีน
- 15.00 น. ชมและชิมขนมฝรั่งกุฎีจีนสูตรโบราณร่วม 200 ปี
- 16.00 น. เดินทางกลับถึงมิวเซียมสยาม

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ข้อมูล

คลอง

1. คลองบางกอกใหญ่

คลองบางกอกใหญ่หรือคลองบางหลวง เป็นคลองที่กว้างใหญ่กว่าคลองที่อยู่ละแวกใกล้เคียง อดีตเคยเป็นชุมชนของข้าหลวง ตั้งแต่สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี สองฝั่งคลองมีเรือนไทยให้เห็นตามรายทาง ทั้งเรือนปั้นหยา เรือนฝากระดาน เรือนทรงระบำแบบบังกะโล จากความสำคัญของพื้นที่บริเวณนี้ คลองบางกอกใหญ่ จึงเป็นที่รวมของกลุ่มชนอันหลากหลายที่มาอยู่รวมกันเป็นชุมชน มีการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมและประเพณี

2. คลองบางกอกน้อย

ตั้งอยู่ที่เขตบางกอกน้อยกรุงเทพมหานครอดีตคลองนี้คือแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่า เคยเป็นเส้นทางสำหรับเรือที่มาค้าขาย ก่อนที่จะมีการขุดคลองลัดแม่น้ำเจ้าพระยาในสมัยสมเด็จพระชัยราชาธิราช เพื่อย่นระยะทางการเดินเรือไม่ต้องอ้อมไกล คือ ปากคลองบางกอกน้อย มาบรรจบบริเวณปากคลองบางกอกใหญ่ ก่อให้เกิดแม่น้ำสายตรงสายใหม่ขึ้น ตั้งแต่โรงพยาบาลศิริราชจรดหน้าวัดอรุณฯ สองฝั่งคลองบางกอกน้อยปรากฏสถานที่สำคัญทางศิลปวัฒนธรรมและวัดวาอาราม

3. คลองมอญ

ที่มาของชื่อคลองมาจากที่ริมสองฝั่งคลองเป็นชุมชนชาวมอญเรียงรายกันไปตลอดแนว คลองมอญแยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก พาดผ่านเป็นแนวแบ่งเขตแดนระหว่างเขตบางกอกน้อยและบางกอกใหญ่ คลองมอญมีความยาวประมาณ 3 กิโลเมตร ชื่ออื่นๆ ของคลองมอญที่นิยมเรียกกัน ก็คือ “คลองบางเสาธง” ซึ่งเรียกกันในช่วงที่มารวมกับคลองบางกอกน้อยและบางเชือกหนัง

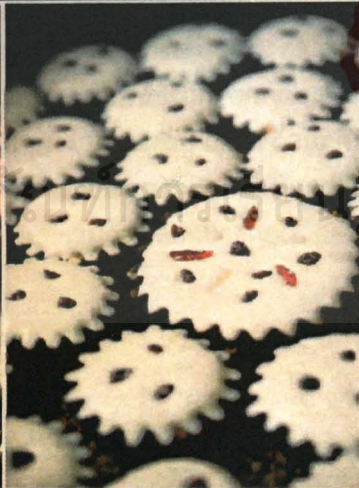
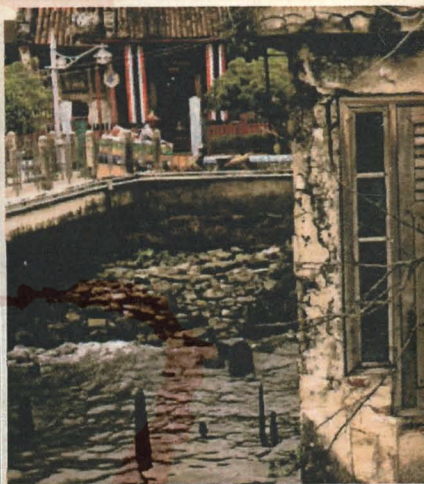
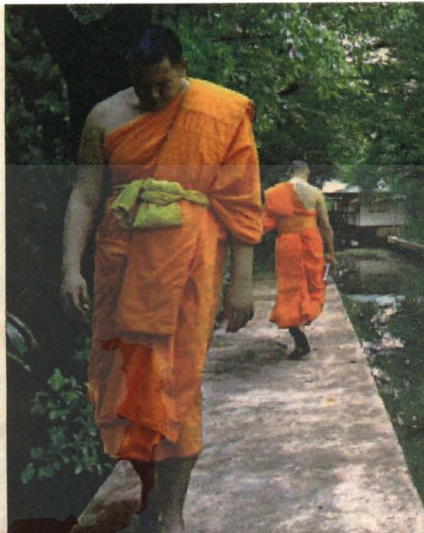
เส้นทางที่ 1

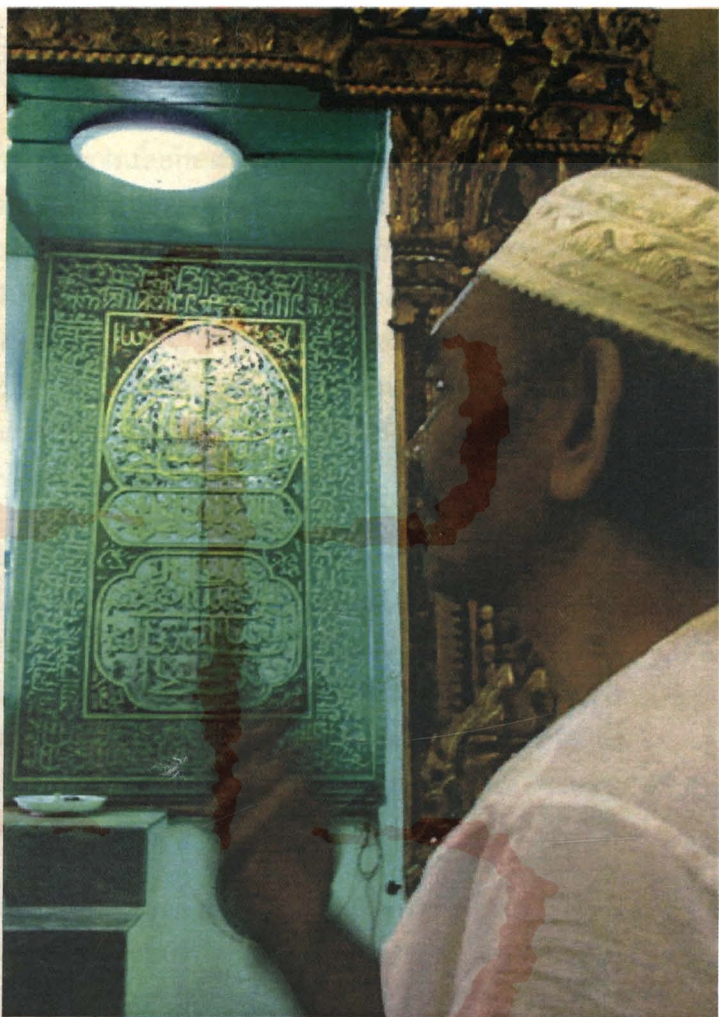
1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เรือพระราชพิธี

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เรือพระราชพิธี เดิมเป็นอู่หรือโรงเก็บเรือพระราชพิธี อยู่ในความดูแลของสำนักพระราชวังและกองทัพเรือ เมื่อคราวเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 อู่และเรือพระราชพิธีบางส่วนถูกระเบิดได้รับความเสียหาย และในปี พ.ศ. 2490 สำนักพระราชวังและกองทัพเรือได้มอบให้กรมศิลปากรทำการซ่อมแซมดูแลรักษาบรรดาเรือต่างๆ ที่ใช้ในพระราชพิธีเหล่านี้ เรือพระราชพิธีเป็นเรือที่มีประวัติสำคัญมาแต่โบราณ ยังคงมีความสวยงามในฝีมือช่างอันล้ำเลิศทรงคุณค่าในงานศิลปกรรม และที่สำคัญคือยังสามารถนำมาใช้ในการพระราชพิธีต่างๆ สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

2. ชุมชนบ้านบุ

บ้านบุ ตั้งอยู่บริเวณริมคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ หลังสถานีรถไฟธนบุรี ยาวขนานไปกับลำคลองราว 800 เมตรถึงบริเวณวัดสุวรรณารามฯ บ้านบุ เป็นย่านที่ทำขันทองหีนหรือขันนบมาแต่โบราณ ปรากฏหลักฐานในเอกสารสมัยรัชกาลที่ 3 บรรพบุรุษของชาวบ้านบุเป็นชาวกรุงศรีอยุธยา ได้อพยพมาตั้งหมู่บ้านภายหลังจากเสียกรุง ชุมชนบ้านบุจึงอาจจะก่อตั้งขึ้นในสมัยกรุงธนบุรีหรือสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์เมื่อมีการตั้งราชธานีเป็นการมั่นคงแล้วโดยชาวบ้านผู้เคยประกอบอาชีพช่างบุ ทำเครื่องทองลงหินหรือเครื่องทองสัมฤทธิ์ได้รวมกลุ่มกันเลือกที่ตั้งบ้านเรือนขึ้น ในทำเลนนอกคลองคูเมืองราชธานีบริเวณปากคลองบางกอกน้อย ชาวบ้านยังคงดำรงชีพด้วยการทำภาชนะเครื่องทองลงหินสืบเชื้อสายถ่ายทอดวิชาช่างบุต่อเนื่องกันมาหลายชั่วอายุคน จนเป็นที่มาของนาม “บ้านบุ” ในปัจจุบัน

3. วัดสุวรรณารามฯ

ความงามวิจิตรของภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในพระอุโบสถเป็นการประชันฝีมือระหว่างช่างหลวงระดับอาจารย์สองท่าน คือ หลวงวิจิตรเจษฎาหรือครูทองอยู่กับหลวงเสนีย์บริรักษ์ (ครูคงแป๊ะ) เขียนขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 ภายในพระอุโบสถ นอกจากภาพจิตรกรรมฝาผนังแล้วยังเป็นที่ประดิษฐานพระประธานซึ่งเป็นพระพุทธรูปหล่อปางมารวิชัย ฝีมือช่างเดียวกันกับพระศรีศากยมุนีที่วัดสุทัศน์ฯ สันนิษฐานว่าเป็นพระพุทธรูปที่เชิญมาแต่กรุงสุโขทัย

4. บ้านข้าวเม่า

ตรอกบ้านข้าวเม่า ตั้งอยู่บริเวณถนนอิสราภาพ ช่วงที่ติดกับทางรถไฟย่านพรานนก เป็นชุมชนโบราณที่อพยพมาจากกรุงศรีอยุธยาเมื่อครั้งกรุงธนบุรีเป็นราชธานีเดิม เป็นหมู่บ้านในสวน เรียกกันว่า “บ้านข้าวเม่า” เพราะเกือบทุกหลังคาเรือนทำข้าวเม่าขาย โดยสั่งซื้อข้าวจากสุพรรณบุรี นครไชยศรี และอยุธยาซึ่งจะบรรทุกเรือมาส่งถึงบ้าน ในตรอกนี้นอกจากทำข้าวเม่าแล้วยังมีบ้านทำข้าวเหนียวแดงและขนมกวนต่างๆ มีกล้วยกวน สับปะรดกวน ฯลฯ แต่ต่อมาข้าวเม่ากับขนมกวนขายยากขึ้น จึงทำกะละแมและข้าวเหนียวแดงขายจนถึงปัจจุบัน

5. ตลาดน้ำตลิ่งชัน

ตลาดน้ำตลิ่งชันเป็นตลาดใหญ่ตั้งอยู่ริมคลองชักพระ มีสินค้า ผัก ผลไม้ให้เลือกซื้อ และอาหารอร่อยให้เลือกรับประทาน ผสมผสานวิถีชีวิตริมน้ำของชาวบ้านกับความสมัยใหม่และธรรมชาติเอาไว้ด้วยกัน แม้สภาพเมืองจะเปลี่ยนไปแต่ตลิ่งชันยังคงเป็นพื้นที่สีเขียว มีวิถีชาวสวนให้ได้สัมผัส เรือลำเล็กที่พายมาจากทำน้าหน้าบ้าน เข้ามารวดลยลารวมตัวกันสร้างความอร่อยกันแบบพึ่งพาอาศัยของคนในลำเรือกับคนบนฝั่ง

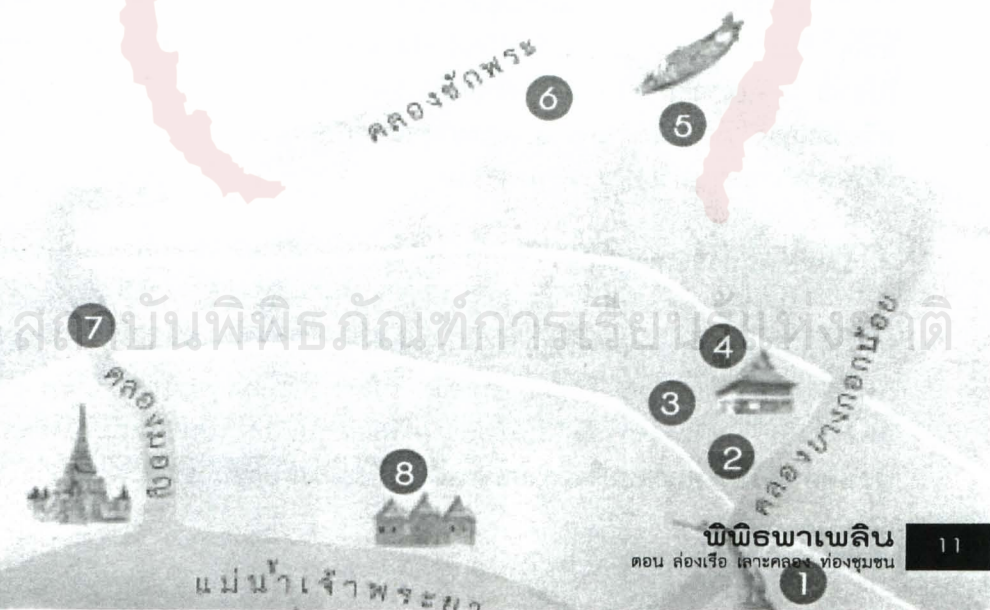
สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

6. วัดป่าเชิงเลน

จากย่านที่สับสนวุ่นวายหากเมื่อก้าวเข้ามาอยู่ในพื้นที่ของวัด กลับรู้สึกห่างไกลจากโลกภายนอก สถานที่ตั้งของวัดป่าเชิงเลนพ้องกับชื่อบริเวณวัดนั้นซึ่งพื้นที่เป็นป่าชายเลนที่เต็มไปด้วยไม้ใหญ่น้อยที่ชอบสภาพชื้น ชุ่มน้ำ บริเวณที่ตั้งวัดป่าเชิงเลนในอดีตเคยเป็นวัดเก่าแก่ จากการตรวจสอบอิฐและวิธีการก่อสร้างพบว่าเป็นวัดรูปแบบเดียวกับวัดที่สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา จึงเชื่อกันว่าวัดนี้มีอายุไม่ต่ำกว่า 200 ปี เจ้าอาวาสบอกว่าเมื่อสร้างวัดได้หาต้นไม้มาปลูกเพิ่มขึ้น เพื่อให้เกิดความร่มรื่น เหมาะแก่การบำเพ็ญศิวาและเป็นที่จำพรรษาของพระสงฆ์ รวมทั้งเป็นที่ปลีกวิเวกสำหรับพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป วัดแห่งนี้ได้อบรมการปฏิบัติธรรมให้กับญาติโยมแนะนำการฝึกสมาธิที่ถูกต้อง

7. วัดระฆังโฆสิตารามฯ

วัดระฆังโฆสิตารามฯ เดิมเรียกว่า “วัดบางหัวใหญ่” สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตำหนักแดงเรือนไม้สักฝาปะกน เชื่อกันว่าเป็นตำหนักสำหรับทรงกรมฐานของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) และหอพระไตรปิฎกซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่สวยงาม เคยเป็นนิวาสถานเดิมของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชขณะทรงรับราชการในสมัยกรุงธนบุรี ต่อมาโปรดเกล้าฯ ให้ริ้อมาถวายวัด

เส้นทางที่ 2

1. บ้านศิลปิน คลองบางหลวง

ตั้งอยู่บริเวณคลองบางกอกใหญ่ หรือคลองบางหลวง มีลักษณะบ้านเป็นทรงมนिला ปัจจุบันนี้คลองบางหลวงเป็นแหล่งรวมของกลุ่มชนอันหลากหลาย มีการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมและประเพณี บ้านยังคงได้รับการอนุรักษ์จากคนรุ่นใหม่ให้คงอยู่ในสภาพเดิม เพื่อให้ทุกคนที่มาเยือนได้รับกลิ่นอายของชีวิตที่เคยรุ่งเรืองครั้งอดีต

2. วัดอินทารามวรวิหาร (วัดใต้)

วัดเก่ามีมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา ในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงโปรดเกล้าฯ ให้บูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้ใหม่ทั้งหมด พระองค์ทรงเคยเสด็จมาประกอบพระราชกุศลปฏิบัติกรรมฐาน ปัจจุบันยังมีพระราชอาสน์ที่พระองค์ทรงเคยประทับทรงศีลอยู่ภายในวัดและใต้ฐานพระประธานภายในพระอุโบสถหลังเก่านั้นบรรจุพระสรีรังคารของสมเด็จพระเจ้าตากสินฯ ด้านศาลาท่าน้ำของวัดยังเป็นท่าเรือเมล์ชาวรับ ส่งคนในคลองบางหลวงสมัยก่อนที่หลงเหลืออยู่เพียงแห่งเดียว

3. วัดจันทารามวรวิหาร (วัดกลาง)

ตลาดใหญ่ของตลาดพลูในสมัยก่อน ปัจจุบันยังคงเป็นตลาดสดที่มีชีวิตชีวา ใกล้ๆ กันเป็นท้องแถวไม้เก่า บ้างเป็นร้านสังฆภัณฑ์ ร้านขายขนม ร้านขายยาโบราณ วัดจันทารามวรวิหารสร้างขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อวัดบางยี่เรือกลาง หรือวัดกลาง ต่อมารัชกาลที่ 3 พระยาสุรเสนา (ขุนเณร) ได้บูรณะขึ้นใหม่และได้รับพระราชทานนามเป็น วัดจันทาราม

4. วัดราชคฤห์วรวิหาร

วัดราชคฤห์วรวิหาร หรือวัดบางยี่เรือใน บ้างเรียกวัดบางยี่เรือมณู สร้างขึ้นเมื่อขวามอญอพยพมาสร้างบ้านเรือนริมคลองบางกอกใหญ่ ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ได้รับการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยกรุงธนบุรี โดยพระยาสิทธิราชเดโช หรือที่เรารู้จักกันในชื่อพระยาพิชัยดาบหัก เป็นวัดในไม่กี่แห่งของกรุงเทพฯ ที่มีพระพุทธรูปปางถวายพระเพลิง เป็นพระพุทธรูปปรารถมหายา

5. ตลาดพลู

ตลาดพลูอยู่ไม่ไกลจากวัดราชคฤห์วรวิหาร และวัดจันทารามวรวิหาร รวมทั้งวัดอินทารามวรวิหารจากชุมชนเก่าแก่ในอดีตทำสวนพลูอย่างแพร่หลายจนเป็นตลาดซื้อขายหมากพลูมีชื่อเสียงติดปาก ปัจจุบันหาพลูไม่ได้แล้วสักต้นในย่านแต่ชื่อตลาดยังคงเรียกติดปากมาจนถึงทุกวันนี้

6. มัสยิดบางหลวง

หลังจากการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2310 คนไทยเชื้อสายอิสลามจำนวนหนึ่งได้อพยพครอบครัวมาอาศัยอยู่บริเวณปากบางคลองกอกใหญ่ ซึ่งก็คือ “ชุมชนกุฎีขาว” ในปัจจุบัน และได้สร้างมัสยิดเพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้านขึ้น เป็นมัสยิดก่ออิฐถือปูนแห่งเดียวในโลกที่เป็นทรงไทย หน้าบันหน้าหลังประดับด้วยลายปูนปั้นศิลปะ 3 ชาติ

7. ชุมชนกุฎีจีน

สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชมีชาวจีนอพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่เหนือคลองกุฎีจีนใกล้วัดกัลยาณมิตรกันมากขึ้นและชาวคาทอลิกโปรตุเกสตั้งบ้านเรือนรวมกันอยู่ตอนใต้ลงมา ชื่อกุฎีจีนมาจากที่บริเวณนี้มีชาวจีนอยู่มาก่อนชุมชนกุฎีจีนเป็นชุมชนเก่าแก่ บรรพบุรุษมีหลายเชื้อชาติศาสนา ภายใต้ความแตกต่างกลับก่อให้เกิดการหล่อหลอมผสมผสานแนวการดำรงชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์หาชุมชนใดเหมือน

8. ศาลเจ้าเกียนอันเกง

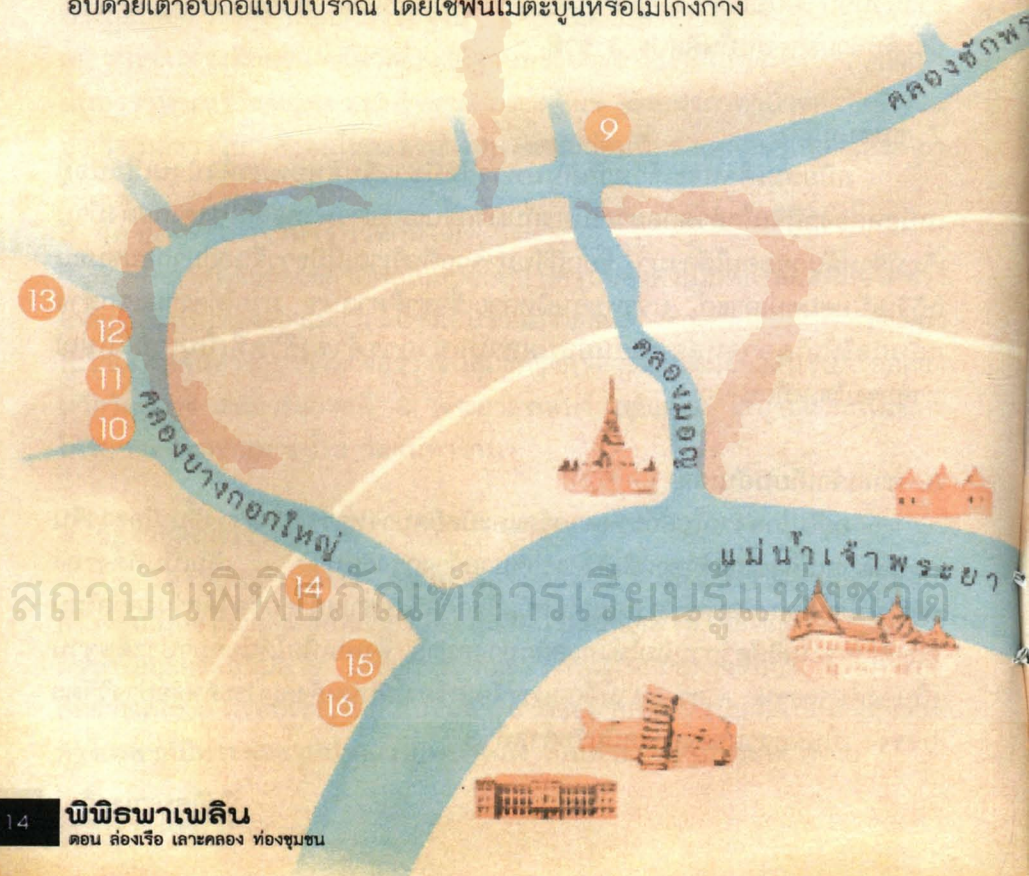
อยู่ไม่ไกลจากโบสถ์ข้างตาครุสและมัสยิดบางหลวง สร้างขึ้นเมื่อชาวจีนอพยพตามเสด็จพระเจ้าตากสินมหาราชมาสร้างกรุงธนบุรี เดิมเป็นที่ตั้งของศาลเจ้าโจวซือกงและกวนอู ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 ศาลเก่าถูกรื้อได้สร้างศาลใหม่ อัญเชิญพระโพธิสัตว์กวนอิมไม้แกะสลักปางสมาธิ ซึ่งพบเห็นได้น้อยมาประดิษฐานเป็นองค์ประธาน ความงามอีกอย่างคือเครื่องไม้บันหลังคาประดิษฐ์อย่างวิจิตรบรรจง เป็นผลงานของช่างสมัยรัชกาลที่ 3

9. โบสถ์ข้างตาคูรัส

โบสถ์ฝรั่งสีเหลืองครีมตั้งหันหน้าออกสู่น้ำเจ้าพระยาทางทิศเหนือ โบสถ์หลังแรกสร้างด้วยไม้ เมื่อ พ.ศ. 2312 ต่อมา พ.ศ. 2378 บาทหลวง บิลเลอกัวส์จึงสร้างหลังที่ 2 ตั้งชื่อว่าโบสถ์ข้างตาคูรัส ครั้นปี พ.ศ. 2456 ได้มีการสร้างโบสถ์ขึ้นใหม่ให้เห็นในปัจจุบัน เป็นสถาปัตยกรรมแบบนีโอคลาสสิกผสมกับเรเนอซองส์มี หอคอยรูปโดมคล้ายพระที่นั่งอนันตสมาคม ตัวอาคารก่ออิฐถือปูนปั้นงดงาม ภายในโบสถ์เป็นห้องโถงใหญ่เพดานสูง กรูกระจงสีประดับเหนือบานหน้าต่าง เป็นภาพเหตุการณ์บางตอนในพระคัมภีร์ไบเบิล

10. ขนมฝรั่งกุฎีจีน

ขนมฝรั่งกุฎีจีนสืบทอดมาจากบรรพบุรุษชาวโปรตุเกสร่วม 200 ปี เป็นขนมโบราณที่หาชิมได้ยาก ลักษณะคล้ายขนมไข่ มีกลิ่นหอม กรอบนอกนุ่มใน อบด้วยเตาอบก่อแบบโบราณ โดยใช้ฟืนไม้ตะบูนหรือไม้โกงกาง

บทส่งท้าย เมื่อวาน วันนี้ และวันหน้า...

ในอดีตการตั้งบ้านเรือนมักเลือกทำเลพื้นที่ที่มีลำน้ำไหลผ่านเป็นสิ่งสำคัญ
สายน้ำเปรียบประดุจเส้นเลือดใหญ่ที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิต
ชุมชนในอดีตจึงมักก่อตัวขึ้นตามริมน้ำ มีเรือนำพาชีวิตให้เคลื่อนไหวมานาน
นับร้อยพันปี

กระทั่งถนนถูกพัฒนาและใช้เป็นเส้นทางสัญจรหลักแทนลำน้ำ
รถถูกสร้างเป็นพาหนะสัญจรแทนเรือ

ภาพชีวิตที่เคยเคลื่อนไหวโลดแล่นบนผิวน้ำจางหายไปกับกาลเวลา กลายเป็น
ความวุ่นวายสับสนบนท้องถนน
ความฉ่ำเย็นของชีวิตจากละอองน้ำ กลายเป็นไอระอุจากกลุ่มควันไอเสีย
ชุมชนจากเดิมที่เคยอยู่สบาย กลายสภาพสู่สลัม ชุมชนแออัดและแหล่ง อบายมุข
วิถีชีวิตอันเรียบง่าย อบอุ่นและงดงาม
ศิลปะ ภูมิปัญญาและมรดกทาง วัฒนธรรมค่อยๆ ถูกหลงลืมไปจาก ชีวิตที่เร่งรีบ
กระเสือกกระสน

หลายสิ่งค่อยๆ เลือนหายไประหว่างการเดินทางผ่านเวลาของผู้คนสองฟากฝั่งน้ำ
หากการร่วม “พิพิธพาเพลิน ตอน ล่องเรือ เลาะคลอง ท่องชุมชน” ในวันนี้
ทำให้คุณรู้ เข้าใจ ตระหนัก หรือรู้สึกอะไรบางอย่างขึ้นในใจ...
อย่าลืมที่จะถ่ายทอด ส่งผ่านความรู้สึกลึกซึ้งนี้กันต่อไป

สถาบันพิพิธภัณฑการเรียนรู้แห่งชาติ

มองไปข้างหน้า

ร่วมถ่ายภาพมุมมองที่น่าสนใจระหว่างการล่องเรือ เลาะคลอง ท้องชุมชน
คัดเลือกภาพโปรด และเขียนบทความประกอบภาพถ่ายได้หัวข้อ “เพลินรู้”
ความยาวไม่น้อยกว่า 10 บรรทัด ส่งมาที่มิวเซียมสยาม*

ทั้งนี้ ภาพถ่ายและบทความที่เราประทับใจ จะได้รับรางวัลเป็นบัตรเข้าชมมิวเซียมสยาม
ฟรี จำนวน 2 ใบ

เมื่อผ่านประสบการณ์ดีๆ ได้พบเห็นสิ่งที่มีคุณค่า อย่าเก็บไว้คนเดียว
เราอยากให้ทุกคนได้แบ่งปันกัน

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

*ส่งได้ทาง

1. อีเมล pahn@ndmi.or.th หรือ
2. จัดหมายจำหน่ายของถึง งานมิวเซียมสยาม เลขที่ 4 ถนนสนามไชย
แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

“ ขอขอบคุณ

กองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม

กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ”

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้

